

Hjartavika í Dvøljuni í SMS

Hjartafelagið bjóðar øllum áhugaðum at fáa mált blóðtrýstið, vera vígaði og at fáa ávísing til at fáa mált kolesterólinnihaldið í blóðinum, ella bert blóðtrýstmáling/víging í Dvøljuni í SMS mánadagin 24. október til og við leygardagin 29. október 1988.

Hesar dagar verður opið soleiðis: mánadag til og við hósdeg er avgreiðsla millum kl. 11.00 og 13.00 og millum kl. 15.00 og 17.30, friggjadag kl. 11.00–13.00 og 17.00–19.00, og leygardag kl. 10.00–14.00.

Eisini verður fram-

sýning við plakatum, ið upplýsa um kost og royking. Filmurin »John's hjerte« (20 min.) verður vistur uttan steðg frá kl. 11.00 og til afturlat-ingartíð.

Á framsýningini er eisini talva við upplýsingum um kolesteról í blóðinum hjá 120 tilvildarlíga valdum feroyskum monnum í aldrinum 40–49 ár, upplýsing um fólkatal og aldursbýti hjá fólki í Føroyum, o.a.

Tíðindaskriv frá Spastikarafelagnum

Spastikarafelagið skipar fyri fundi á Láargarði leyg- ardagin 5. nov.

Eftir at spastikarafelagið á fundi við almannastjóran Tommy Petersen, um hvussu ein møgulegur havna-fundur skuldi haldast er semja um, at tann fyrsti fundurin hevði gagna limunum best, um ein fekk at vita, hvat ein átti og hvat ein kundi fáa frá tí almenna.

Við hesum í huga skipar spastikarafelagið fyri limafundi á Láargarði, tann 5. november har henda skráin verður:

Formaðurin býður vælkomnin við litlari frágreiðing frá felagnum, panelinum og fundargorðini.

Panelið hevur fram-løgu. Í panelinum sita

Tommy Petersen, almannastjóri, Marin Heinesen, sosial-ráðgevari, Sonja á Argjaboða, heimahjálparleiðari, orðið fritt.

Kaffistøðgur, har bæði mentan og skemt-an verður til undirhald, (Jens Pauli Heinesen).

Eitt áhugavert, sum verður, er barnaansing, so tað er eingin undan-førsla, at ein ikki sleppur á fundin fyri børnunum.

Møguliga verður leikutoy frá leikasavninum.

Eisini hava vit fingið gott og dugnaligt fólk at ansa børnunum.

Niels Th. Pedersen
formaður

Arbeiðið er eitt puslispæl

— *Arbeiðið hjá mær er ótrú-liga spennandi, og tað eru mangar stuttligar latur, sigur Doris Hansen, sum er tali- og hoyrilærari hjá 40 børnum undir skúlaaldur í Havnar kommunu. Men arbeidsumstöðurnar eru syndarligar, ov lítil tíð til hvørt barnið, og ongi ar-beiðshøli*

Doris kann ikki siga annað enn, at arbeiðið hjá henni er fjølbroytt. Um-framt at vera nakrar timar um vikuna í Hoyvikar skúla hevur hon 14 stóð í býnum at vitja hvørja viku, o g heima ger hon eisini ein part av arbeið-inum.

Doris er tali- og hoyri-lærari hjá børnum undir skúlaaldur í Havnar kommunu. Síðan í summar hevur hon verið einsamøll um øll børnini undir skúlaaldur við hoyri- og talibrekum. Tey eru í lótni 40 í tali, sum skulu hava regluliga vitjan av Doris, men tað koma fleiri aftrat, sum Doris veit um.

Børnini, sum Doris fer til, eru á barnagørðum, í veggustovum, í dagrøkt og nøkur eru heima hjá foreldrunum. So hvørt sum tað koma fleiri barna-ansingarstovnar í Havni, verður arbeidssuppgávan hjá Doris størri og størri. Bæði tí viðari er at fara um, og tí at brekini fyrr verða uppdagað hjá børnum, sum eru á barna-ansingarstovni. Starvs-fólkini har hava møguleik-an at samanbera børn, og tí eru tey ofta tey fyrstu at varnast tað minsta tali-ella hoyribrekið.

Ymisk brek

Brekin kunnast vera so ymisk. Tað kann vera, at

vøddarnir við munnin eru ov linir og tí skulu styrkjast við venjing, so barnið sleppur av við sitt tali-brek.

Tað eru børn, sum ikki tosa reint, býta um upp á stavirnar ella tosa gjøgn-um nösina. Summi børn stama, ella hava málsligar trupulleikar (t.d. tilflytarar). Tey kunnu tosa reint men tosa ov lítið í mun til aldurin. Nøkur hava hjálpasleysa setningaupbyggjan, ikki so nógv orð, og so eru tey, sum hava ilt við at fata, at eitt amboð hevur eitt navn, tey kalla amboðið fyrri tað, sum tað verður brúkt til. T.d. kalla tey ein spaka fyrri ein gravara.

Børn kunnu eisini hava trupulleikar við hoyrnini, og tey mugu stimbrast og fáa venjing.

Hetta vóru nøkur dømi. Tað kann vera eitt brek í heilsan, ið ger, at barnið ikki tosar sum onnur børn, men ofta kunnu brekini rættast, so barnið er uttan trupulleikar, tað byrjar í skúlanum.

Doris letur væl at samstarvinum við starvs-fólkini á stovnunum. Somuleiðis við Skúlan á Trøðni, hagar neyðugt er at senda tey børn, sum krevja meira venjing, t.d. um ein fysioterapeutur skal gera venjingar við teimum eisini.

Ymiskir mátar eru at venja vøddarnar, ið ávirka taluna. Ein er at blása ljós

Flyta ikki børn

Annars fáa tey flestu børnini hjálpi, har tey eru til dagligt, istaðin fyri sum áður, tá tey flestu vórðu send á skúlan á Trøðni fyrri tað minsta tali-ella hoyribrekið. Hetta er í samsvari við fólka-skúlalógina, og fólk flest halda tað eisini vera best fyri barnið at vera í sinum dagliga umhvørvi. Doris heldur ikki, at foreldur aftra seg við at biðja um hjálpi, um børnunum tørvar hjálpi. Vita tey, tey kunnu fáa hjálpi, so gera tey eisini vart við seg.

Doris arbeiðir fimm timar um vikuna í skúlanum í Hoyvik. 20 timar um vikuna koyrir hon út til børn, og tveir timar eru til ráðgeving. Torført er at fáa stundir til alt hetta. Hvønn morgun millum

hálgum átta og hálgum niggju hevur hon viðtalu heima, og klokkan niggju um morgunin er hon í skúlanum í Hoyvik. Frá hálgum tiggju koyrir hon so í egnum bili frá stovni til stovni. Doris er hørm um, at so lítil tíð er til hvørt barnið. Hon vildi fegin áhvt stundir til at vitja hvørt barnið oftari, men nú ber ikki til meira enn einaferð um vikuna. Og tað er í minna lagi.

Meira ráðgeving

Doris heldur eisini, at meira tíð átti at verið til ráðgeving, til foreldur og

